

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Zárdai Istvánné ügyvéd (7400 Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky utca 38/B.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Fóris-Schneider-Szép-Zaccomer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fóris Kálmán ügyvéd 7400 Kaposvár, Ezredév utca 1.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2008. január 30. napján kelt 23.P.21.746/2007/7. számú ítélete ellen az alperes által 8. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az alperes fia 2005. március 12. napján kötött házasságot. Az esküvői vacsora után a megmaradt süteményeket és italokat a X-i Művelődési Ház alagsorában helyezték el, ahonnan azokat ismeretlen személyek eltulajdonították. 2005. március 14-én az alperes és XY elindultak, hogy felkutassák a süteménylopás tetteseit. A x-i óvoda melletti játszótérre mentek, ahol a kiskorú felperes barátaival tartózkodott. Itt az alperes a kiskorú felperest kérdőre vonta, majd szóváltást követően egy esetben tenyérrel arcul ütötte, amelynek következtében a felperes a földre esett, ezt követően a földön fekvő felperest legkevesebb két esetben hátba rúgta. E cselekmény miatt a X Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bf.77/2007/4. számú ítéletével jogerőre emelkedett, a X-i Városi Bíróság 13.B.169/2006/8. számú ítéletével védekezésképtelen személlyel szemben elkövetett könnyű testi sértés büntette miatt az alperest megrovásban részesítette.

A felperes keresetében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes 2005. március 14. napján fenti magatartásával megsértette a testi épséghez, becsülethez, emberi méltósághoz, jó hírnévhez fűződő személyiségi jogait, kérte, hogy tiltsa el a bíróság a alperest a további jogsértéstől, kötelezze őt levél útján elégtétel adásra és bocsánatkérésre, továbbá kötelezze 150.000 forint nem vagyoni és 60.000 forint vagyoni kártérítés és annak kamatai megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy a felperes 2005. március 14-i bántalmazásával az alperes megsértette a felperes testi épséghez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait, kötelezte az alperest levél formájában elégtétel adásra és kötelezte, hogy fizessen meg a felperes részére 150.000 forint nem vagyoni kártérítést, továbbá 12.000 forint elsőfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte az alperest 8.800 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték viselésére, azzal, hogy az ezt meghaladó illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes ellen folyamatban volt büntető eljárásban a X Megyei Bíróság az alperes által elkövetett cselekményt átértékelte, és a Btk.71.§-ának rendelkezéseit alkalmazta, tekintettel arra, hogy az alperes által elkövetett cselekmény olyan csekély mértékben veszélyes a társadalomra, hogy a törvényben megfogalmazott legkisebb büntetés kiszabását sem találta indokoltnak. Kifejtette, hogy ennek eljárásjogi következményeként nincs a polgári perben értékelhető bűnös magatartás, ezért a polgári perben eljáró bíróságnak a saját maga által önállóan megállapított tényállás alapján kellett volna következtetést levonnia arra vonatkozóan, ha a felperes személyiségi jogi sérelme bekövetkezett-e.

Hivatkozott arra is, hogy a Legfelsőbb Bíróság EBH2006.1398. és EBH2000.302. számú döntéseiben közzétett irányadó bírói gyakorlatra tekintettel az elsőfokú bíróságnak az alperes kártérítési felelőssége fennállása körében a felperest ért kár bekövetkezését is vizsgálnia kellett volna, hiszen téves az a jogi álláspont, hogy a személyiségi jogsérelem mellett automatikusan nem vagyoni kártérítés megállapítására kerülhet sor. Álláspontja szerint ezzel szemben az elsőfokú bíróság bizonyítékok nélkül állapította meg, hogy a felperesnek a barátai jelenlétében közterületen történt bántalmazása hosszú ideig nyomot hagy a kiskorú lelki világában.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok - köztük a X-i Városi Bíróság 13.B.169/2006/8. és a X Megyei Bíróság 1.Bf.77/2007/4. számú ítéletei - alapján

helyesen állapította meg a tényállást és abból érdemben is helytálló jogi következtetés levonásával hozta meg a döntését, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése és Pp.254.§-ának (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A fellebbezéssel összefüggésben arra utal a másodfokú bíróság, hogy a jogerős büntető bírósági ítéletekkel megállapított büntetőjogi felelősség alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy az alperes jogellenes magatartásával a felperes személyhez fűződő jogait megsértette. Ez a megállapítás a Ptk.84.§-a (1) bekezdésének a) pontjában írt objektív szankció, amelynek alkalmazására a magatartás jogsértő volta önmagában alapot ad. Az alperesi magatartás jogellenes volta a jogerős büntető bírósági ítéletekben foglaltakra figyelemmel nem vitásan megállapítható, így az e körben előterjesztett alperesi fellebbezés alaptalan.

A Ptk.84.§-ának (1) bekezdésében írt szubjektív szankció, azaz a kártérítés körében a polgári jog szabályai szerint, azaz a Ptk.339.§-ának (1) bekezdésében írtak alapján lehet kártérítést követelni. A kártérítési felelősség megállapításának feltétele a jogellenes magatartás, a kár és a kettő közötti okozati összefüggés bizonyítottsága. A jogellenes magatartás megállapíthatósága a fentiekben kifejtettek értelmében a perben nem volt vitás, azt pedig, mint köztudomású tény, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes által elkövetett cselekmény, azaz a felperesnek a barátai jelenlétében közterületen történő bántalmazása hosszú ideig nyomot hagyó, hátrányos következményeket okoz a kiskorú lelki világában, amely hátrány másnemű előnnyel - pénzfizetéssel - történő kompenzálása adott esetben indokolt.

Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegszerűsége körében irányadó szempontokat is teljes körűen és súlyuknak megfelelően értékelte, ezért a nem vagyoni kártérítés összegének mérséklésére sem látott indokot a másodfokú bíróság.

Az alaptalanul fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet és a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezésére lerótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint a felperes másodfokú eljárásban felmerült - jogi képviselője munkadíjából álló - perköltségét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

P é c s , 2008. április 17.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteri Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró